

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA

Aplikacija br. 7416/15
Dervo KARAŠIN
protiv Bosne i Hercegovine

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasijedajući dana 25.09.2018. godine kao odbor u slijedećem sastavu:

Carlo Ranzoni, *predsjednik*,

Faris Vehabović,

Péter Paczolay, *sudije*,

i Andrea Tamietti, *zamjenik registrara odjela*,

povodom navedene aplikacije podnesene dana 30.01.2015. godine,

imajući u vidu izjašnjenje koje je dostavila tužena vlada, te odgovor koji je dostavio aplikant,

nakon vijećanja, odlučio je kako slijedi:

ČINJENICE

1. Aplikant, gosp. Dervo Karašin, državljanin je Bosne i Hercegovine, rođen 1963. godine, živi u Bugojnu. Pred Sudom ga je zastupala gđa H. Kapetan, advokat iz Travnika.

2. Vladu Bosne i Hercegovine („vlada“) zastupala je njena zastupnica, gđa B. Skalonjić.

A. Okolnosti slučaja

3. Činjenice ovog slučaja, kako su ih predočile strane u postupku, mogu se sažeti na slijedeći način.

1. Činjenice koje je predočio aplikant

4. Dana 21.06.2006. godine Općinski sud u Bugojnu naredio je poslodavcu aplikanta, poduzeću koje proizvodi oružje i vojnu opremu, da

aplikantu isplati 6.788 konvertibilnih maraka (približno 3.420 eura) na ime neisplaćenih plaća, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka. Presuda je postala pravomoćna dana 22.07.2007. godine.

5. Dana 14.02.2011. godine Općinski sud u Travniku odbio je zahtjev aplikanta za pokretanje stečajnog postupka jer je Federalno ministarstvo energije uskratilo svoju saglasnost (vidi tačku 11. dalje u tekstu). Prema tome, u skladu sa Zakonom o stečaju iz 2003. godine, Federacija Bosne i Hercegovine je postala odgovorna za dugove poslodavaca aplikanta (vidi tačku 11. dalje u tekstu).

6. Dana 29.05.2012. godine Općinski sud u Sarajevu donio je rješenje o izvršenju.

2. Dodatne informacije koje je dostavila vlada

7. Vlada nije osporila činjenice koje je prezentirao aplikant. Međutim, ona je pružila slijedeće dodatne informacije.

8. Dana 27.04.2007. godine aplikant i njegov poslodavac postigli su nagodbu u predmetu pred Općinskim sudom u Bugojnu.

9. Dana 20.12.2012. godine, Pravobraniteljstvo Federacije Bosne i Hercegovine podnijelo je zahtjev Općinskom sudu u Sarajevu za obustavljanje postupka izvršenja (vidi tačku 6. gore u tekstu) s obzirom na činjenicu da je postignuta nagodba u predmetu. Kako izgleda, ovaj postupak je još uvijek u toku.

10. Dana 17.03.2015. godine (odluka br. AP 2892/13) Ustavni sud Bosne i Hercegovine („Ustavni sud“) je utvrdio povredu člana 6. stav 1. Konvencije i člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u slučaju aplikanta i još 85 drugih slučajeva zbog produženog neizvršavanja konačnih presuda donesenih u njihovu korist. Kako izgleda, Ustavni sud nije bio upoznat s tim da je aplikantov predmet riješen.

B. Relevantno domaće pravo

11. Član 5. Zakona o stečajnom postupku iz 2003. godine (SN FBiH, br. 29/03, 32/04, 42/06 i 4/17), propisuje da se naredba o stečaju protiv proizvođača oružja i vojne opreme može donijeti samo uz saglasnost Ministarstva energije. Ako Ministarstvo uskrati saglasnost, Federacija Bosne i Hercegovine postaje odgovorna za dugove poduzeća.

PRITUŽBA

12. Aplikant se žali prema članu 6. Konvencije i članu 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju zbog neizvršavanja pravomoćne presude od 21.06.2006. godine.

PRAVO

13. Vlada tvrdi da je predmet aplikanta već riješen, te da njegovu aplikaciju treba odbaciti kao preuranjenu budući da je postupak po zahtjevu Pravobraniteljstva još uvijek u toku (vidi tačku 9. gore u tekstu).

14. Aplikant nije osporio činjenice koje je prezentirala vlada.

15. Sud ne smatra potrebnim odlučiti o prigovoru vlade budući da je aplikacija u svakom slučaju nedopuštena iz slijedećih razloga.

16. Sud podsjeća da su prema pravilu 47. stav 7. Pravila Suda aplikanti dužni obavještavati Sud o svim okolnostima od značaja za aplikaciju. Aplikacija se može odbaciti kao zloupotreba prava prema članu 35. stav 3. Konvencije ako se utvrdi da je (a) svjesno zasnovana na neistinitim činjenicama i lažnim izjavama (vidi *Drijfhout protiv Holandije* (odl.), br. 51721/09, tačka 29., 22.02.2011.), ili (b) da su značajne informacije i dokumenti namjerno uskraćeni, bilo da su bili poznati od početka (vidi *Puusep protiv Estonije* (odl.), br. 67648/10, tačka 32., 7.01.2014.) ili da je došlo do značajnog novog razvoja događaja za vrijeme postupka (vidi *Komatinović protiv Srbije* (odl.), br. 75381/10, 29.01.2013.).

17. Nepotpune, te samim tim, obmanjujuće informacije mogu također predstavljati zloupotrebu prava na podnošenje aplikacije, naročito ako se te informacije tiču same suštine predmeta, a nije dato dostatno objašnjenje za propust da se ona saopći (vidi, na primjer, *Gross protiv Švicarske* [VV], br. 67810/10, tačka 28., ESLJP 2014). Konačno, zadatak Suda, tijela osnovanog prema Konvenciji za osiguranje poštovanja obaveza koje su Visoke ugovorne strane preuzele u pogledu Konvencije, ne može biti da se bavi nizom neosnovanih i raspravljajućih pritužbi kojima se stvara bespotreban posao koji je nespojiv s njegovim stvarnim funkcijama (vidi *Petrović protiv Srbije* (odl.), br. 56551/11 i 10 drugih, 18.10.2011.).

18. Vraćajući se predmetnom slučaju, Sud zapaža da se aplikant nagodio sa svojim poslodavcem dana 27.04.2007. godine (vidi tačku 8. gore u tekstu). Ova informacija nije iznesena ni u aplikaciji koja je podnesena Sudu 30.01.2015. godine, niti kasnije tokom postupka. Aplikant i njegova zastupnica nisu pružili bilo kakvo objašnjenje za taj propust.

19. Imajući u vidu da su se uskraćene informacije odnosile na samu suštinu ove aplikacije, Sud zaključuje da je takvo ponašanje bilo suprotno svrsi prava na podnošenje pojedinačne aplikacije kako to propisuje član 34. Konvencije, te da je u značajnoj mjeri ometalo odgovarajući rad Suda. Nadalje, advokati moraju razumjeti da, uzimajući u obzir dužnost Suda da ispituje navode o povredama ljudskih prava, oni moraju pokazati visok stepen profesionalne razboritosti i sadržajne saradnje sa Sudom na način da ga poštede od podnošenja neopravdanih pritužbi, te da se i prije pokretanja postupka, kao i nakon toga, moraju savjesno upoznati sa svim detaljima predmeta, pažljivo se pridržavati svih relevantnih pravila postupka, te isto zahtijevati i od svojih klijenata. U suprotnom, zloupotreba resursa Suda,

bilo svjesno ili kao posljedica nemara, može narušiti vjerodostojnost rada advokata u očima Suda i čak, ukoliko se to dešava sistematski, može dovesti do izricanja zabrane zastupanja aplikanata pojedinim adovokatima u skladu s pravilom 36. tačka 4.(b) Pravila Suda (vidi *Stevančević protiv Bosne i Hercegovine* (odl.), br. 67618/09, tačka 29., 10.01.2017).

20. U svjetlu navedenog, Sud smatra da predmetna aplikacija predstavlja zloupotrebu prava na podnošenje pojedinačne aplikacije u smislu člana 35. stav 3. (a) *in fine* Konvencije. Stoga se mora odbaciti u skladu sa članom 35. stavovi 3. (a) i 4. Konvencije.

Iz navedenih razloga Sud jednoglasno,

Proglašava aplikaciju nedopuštenom.

Sačinjeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanoj formi dana 18.10.2018. godine.

Andrea Tamietti
zamjenik registrara

Carlo Ranzoni
predsjednik